

folk tager det for pålydende og virkelig også strammer og siger: Ja, nu skal vi spænde livremmen ind, nu skal vi bruge færre penge, nu skal vi ikke renovere vores huse så meget, som vi troede. Og så risikerer vi, at det, der jo går for at være en blød landing af den højkonjunktur, vi har haft, kan blive brat afslutning, hvor vi virkelig kan vågne op til en krisestemning. Det er vores bekymring; det er derfor, vi ønsker at holde en meget stille og rolig, stabil kurs uden de her store udsving. Regeringen forsøger jo i virkeligheden også noget af det samme – i den store sammenhæng, kan man sige, er regeringens finanslovforslag jo en indikator for det samme, for om man taler om 0,3 eller 0,2 pct. i finanstilvækst, er jo sikkert ikke det, der ændrer det helt store.

Kl. 11:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Helveg Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 11:41

Morten Helveg Petersen (RV):

Nej, men signalet er da vigtigt i forhold til konjunkturpolitikken. Signalet er da vigtigt i forhold til de forventninger, der er til de forestående overenskomstforhandlinger, hvor Dansk Folkeparti jo i øvrigt har været ude med million- og milliardpuljer, og hvad ved jeg, og ønsker om at give en masse milliarder til specifikke grupper af offentligt ansatte. Derfor er det da et utrolig vigtigt signal i forhold til konjunkturterne generelt, om man udviser rettidig omhu og træder på bremsen eller ej. Det er derfor, jeg synes, vi har krav på en måske lidt mere grundigt svar på, hvordan Dansk Folkeparti ser de her konjunkturer, for man har jo selv bidraget til at skruer forventningerne i vejret vedrørende løndannelsen på overenskomsterne, og man bidrager i øvrigt selv med forskellige former for ønsker til udgifter i øvrigt.

Det betragter hr. Thulesen Dahl som en forsigtig opbremsning. Jeg vil hellere sige, at det var rettidig omhu at gå ind og forholde sig seriøst til konjunkturterne nu og træde på bremsen. Det ville da være det mest ansvarlige også på den lange bane.

Kl. 11:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er stor tilhænger af rettidig omhu i alle livets forhold og bestemt også med hensyn

til den økonomiske politik. Men man må jo ret beset sige, at hvis der skulle være logik i det, så skulle man snarere have foreslået at justere kursen sidste efterår end nu. For den forskel, der er fra sidste efterår og til nu, er jo, at der nu i større udstrækning er en forventning om, at der er en begyndende afmatning foran os – at problemerne i USA også skyller ind over Europa og herunder Danmark. Det er jo også det, der har gjort, at Den Europæiske Centralbank ikke har justeret renten, som man troede den ville, fordi der er en vurdering af, at der er sådan en mere pessimistisk tone over økonomien. Så lige præcis på de måneder, der er gået, er det måske ikke særlig logisk, medmindre det, som hr. Helveg Petersen i virkeligheden er inde på, mere er signalpolitik, end det er realpolitik.

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:43

Morten Østergaard (RV):

Der er jo sådan lidt rituel stammedans over det her. Dansk Folkeparti kommer og maler sig godt op i hjørnet, og de husker også at foreslå at skære lidt på udviklingsbistanden og den slags ting. Derfor kan man sige, at det først bliver rigtig interessant, hvis vi sådan kan komme ind til kernen af: Hvor er det, at partierne er villige til at gøre noget andet end det, der foreligger nu, så vi kan se, om vi kan få en mere ansvarlig finanslov?

Jeg synes, det er fornuftigt, at Dansk Folkeparti har sagt, at det der med at overlade det til institutionerne at gøre det politiske arbejde med at prioritere statens finanser er en rigtig dårlig idé, og derfor må det klares i finanslovforhandlingerne og skal ikke bare køres ud med en ekstraordinær grønthøster til alle institutionerne. Men det, der så er spørgsmålet, er: Var det så ikke et meget godt signal at sende fra de politisk ansvarlige partier, at man sagde, at med hensyn til de forhandlinger, vi nu har om en kvalitetsreform, som har taget meget lang tid, men hvor vi stadig væk har et langt forhandlingsforløb foran os, udskyder vi de investeringer, der skulle have været i 2008, og som jo alligevel ikke kommer i gang, inden forhandlingerne er færdige og det er vedtaget osv., sådan at vi dér kan sende et signal om, at her letter vi foden fra speederen, så den politiske proces kan gå sin gang, og så kan vi begynde at arbejde med kvalitetspuljen fra den 1. januar 2009?